

Nr. DOK-4017

Teismo proceso Nr. 2-10-3-00451-2018-7

(S)

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. rugsėjo 20 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Sigitos Rudėnaitės (kolegijos pirmininkė), Egidijos Tamošiūnienės ir Gedimino Sagačio, susipažinusi su 2023 m. rugpjūčio 30 d. paduotu **atsakovės Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos** kasaciniu skundu dėl Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. gegužės 30 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Atsakovė Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos padavė kasacinį skundą dėl Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. gegužės 30 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovo A. D. patikslintą ieškinį atsakovei Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos dėl savavališkos statybos aktų ir privalomų nurodymų panaikinimo, trečiasis asmuo, nepareiškiantis savarankiškų reikalavimų Nacionalinė žemės tarnyba prie Žemės ūkio ministerijos. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte įtvirtintu kasacijos pagrindu.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuoti pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Pagrindiniai atsakovės kasacinio skundo argumentai:

1. Klaipėdos apygardos teismas nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos. Apeliacinės instancijos teismas skundžiamoje nutartyje iš esmės taikė Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. sausio 6 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. 3K-3-168-695/2021 suformuotą teismų praktiką ir joje nustatytą privalomųjų nurodymų termino skaičiavimo modelį, dėl kurio Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. spalio 5 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. e3K-7-114-469/2022 nurodė, jog ankstesnėje nutartyje pateiktas Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 14 straipsnio nuostatų dėl privalomojo nurodymo taikymo jį apskundus teismui aiškinimas, t. y. kad įsiteisėjus atitinkamam teismo sprendimui, pradedamas skaičiuoti konkrečiu atveju nurodytas (bendrasis 6 mėnesių ar sutrumpintas) privalomojo nurodymo įvykdymo terminas, kad terminas privalomojo nurodymo įvykdymui skaičiuotinas nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos, neatitinka susiformavusios administracinių teismų praktikos tuo pačiu klausimu, šis išsiskyrimas teismų praktikoje nėra objektyviai pagrįstas, neatitinka konstitucinės maksimos, kad tokios pačios bylos turi būti sprendžiamos analogiškai, todėl pradėtas formuoti bendrosios kompetencijos teismų precedentas keistinas;
2. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismai šioje byloje nesilaikė nustatyto teisinio reguliavimo bei suformuotos teismų praktikos, neatsižvelgė į tai, kad Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatyme nėra įtvirtintų teisės normų, reglamentuojančių privalomųjų nurodymų vykdymo terminų atnaujinimą. Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatyme nenumačius galimybės atnaujinti terminą kreiptis dėl privalomojo nurodymo įvykdymo termino pratęsimo, pareiškėjo nurodytos ar bet kokios kitos ypatingos aplinkybės, susijusios su priežastimis, dėl kurių jis praleido privalomajame nurodyme nustatytą terminą kreiptis dėl jo pratęsimo, neturi reikšmės. Privalomasis nurodymas yra individualus administracinis aktas, su kuriuo susijusias procedūras reguliuoja specialus teisės aktas – Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymas, kuriame nėra numatyta galimybės atnaujinti terminą kreiptis dėl privalomojo nurodymo įvykdymo termino pratęsimo.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų

pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiami jame nurodomi kasacinio skundo pagrindai dėl nurodytų teisės normų pažeidimo ir nukrypimo nuo kasacinio teismo praktikos. Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Sigita Rudėnaitė

Egidija Tamošiūnienė

Gediminas Sagatys